

Psalm 2014 (21)

De dwaasheid barst los

De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. De dwaas!
Hoe dwaas moet je zijn, God niet te zien in de schepping, God te ontkennen in de geschiedenis, God te vermijden in de toekomstverwachting?
Hoe dwaas moet je zijn driften te onteugelen, woede aan te jagen, geesten op te roepen, gelovigen te vermoorden, onschuldig bloed te vergieten?
De dwaasheid! (v 1)

God maakt zich geen illusie, weet wat in ons hart is, in subtiële rationalisatie of onbeschaamde waan.
Dat moet eerst uitzweren: het grofste machtsmisbruik, de slimste technocratie, de agressiefste blasfemie, en internationale discriminatie,
(v 2-3)
door ongeremde machtswellust, grove willekeur, agressieve haat, bloeddorstige wraak, en blinde haat tegen Jeruzalem.
Waar is dan nog hoop voor minderheden? (v 4)

Maar plotseling treedt God op, zegels openend met financiële crises en ecologische rampen, bazuinen blazend met continentale schudding en internationale angst, en donderslagen met totalitair geweld.
Dan is het God die wraak onteugelt, woede laat woekeren, boze geesten los laat, slachtingen aanricht, tot verbijstering van de dwaas.
(v 5-6)

Het tij keert als de Koning verschijnt, in Jeruzalem.
Het tij keert voor Abrahams kinderen in ras en geloof, die die Koning verwachtten.
Het tij keert, opdat de naties aan Jeruzalem zien hoe groot God is, aan blijvende vrede dat God regeert, aan Gods volk wat vreugde is.
(v 7)